

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] gerne drøfte problemet med udvalget, og jeg tror også, det kan være nyttigt at få disse problemer gennemdrøftet med udvalget, og jeg skal tage initiativet til, at en sådan forhandling kommer til at finde sted.

Weikop: Det tilfredsstillende mig meget, at den højtærede handelsminister herved tilføjer, at man fremtidig i sådanne forhold vil forhandle med vareforsyningsudvalget. Når den højtærede handelsminister mener, at dette udvalg vil blive overbebyrdet med sådanne sager, kan jeg ikke undlade at gøre den bemærkning, at det, når det drejer sig om en sag på 50—60 millioner, rent umiddelbart forekommer mig rimeligt at forelægge den for udvalget.

Men den højtærede handelsministers svar bekræfter altså, at varerne fra Italien ved fastsættelsen af høje priser på fisk er blevet fordyret. Ministeren var inde på, at der måske ved senere afvikling vil ske en udligning, men det er altså en kendsgerning, at der er sket en fordyrelse, og derfor vil jeg gerne stille det tillægsspørgsmål til den højtærede minister: Vil den højtærede handelsminister i fremtiden afholde sig fra at fastsætte fiskepriser, der vil fordyre importen? Dette spørgsmål kan meget enkelt besvares med ja eller nej.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg tror, at man fra alle sider og ud fra mere end een betragtning, også ud fra andre betragtninger end netop dem, der gælder metervarepriserne, vil erkende, at det er rigtigt, at regeringen har søgt de fisk afsat og byttet mod nyttige metervarer, selv om der en overgang var en risiko for, at de kunne blive en smule dyrere end tilsvarende metervarer fra andre lande. Hertil kommer, som det fremgik af mit svar, at fiskepriserne i øjeblikket er stigende, således at der næppe fremover vil blive tale om nogen fordyrelse.

Med henblik på det, det ærede medlem ønskede jeg skulle besvare med ja eller nej, kan jeg henvise til det svar, jeg allerede har givet, hvori jeg erklærede, at regeringen efter evne og under hensyntagen til alle forhold vil gøre sit yderste for at skubbe til udviklingen i en sådan retning, at en sådan fordyrelse ikke mere vil komme på tale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Boeck-Hansen** til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvor længe vil staten opretholde sit monopol på kulimporten og den deraf

følgende indirekte beskatning af kul, der medfører, at forbrugerne skal betale praktisk talt samme pris på højst forskellige kvaliteter af kul?

Boeck-Hansen: Da jeg i fjor stillede et lignende spørgsmål angående kulimporten til den højtærede minister for handel, industri og søfart, fik jeg det indtryk, at udligningskassen af 27. juni 1940 skulle afvikles og afvikles i nogenlunde nær fremtid, men jeg har ikke den opfattelse, at en sådan afvikling har fundet sted, og derfor gentager jeg mit spørgsmål. Formålet med den udligningskasse var jo oprindeligt at udligne skibsfrakterne på de tyske havne for på den måde at skaffe nogenlunde ens priser på ens kvaliteter af kul herhjemme, og det lod sig høre på den tid, men nu er besættelsestiden forbi, og vi køber kul fra mange forskellige lande, og der er mange forskellige kvaliteter af kul, og nu har man udvidet kassens beføjelse til også at omfatte fobpriser, sådan at man i virkeligheden når til det resultat, at man kommer til at give nogenlunde lige meget for kul, hvad enten de er dårlige eller gode, og det er dog vist ikke godt.

Man kan vistnok sige, at det er at hemme udviklingen, at hemme den normale forretningsgang, og derfor kommer jeg ind på spørgsmålet over for den højtærede minister, for der er i virkeligheden her tale om, at det er udligningskassen, der bestemmer prisen, at det er udligningskassen, der med andre ord foretager både indkøb og salg af kul. De private importører har således ikke den samme interesse i at skaffe de billigst mulige priser i udlandet, har ikke den samme interesse i at få de lavest mulige frakter, og dette kan meget godt medføre, at kulpriserne i virkeligheden for Danmark i almindelighed bliver højere end de var i forvejen.

Men jeg ved godt, at begrundelsen er den uhyre prisværdige, at man ønsker at sætte koksprisen ned. Det er jo desværre ikke så forfærdelig mange koks, man får, men det er rart for de mennesker, der kan få lidt koks, at de ikke koster for meget. Men der er mange, der ikke kan få. Hele landbefolkningen f. eks. kan ikke få del i disse koks, det kan derimod befolkningen i byerne. Koksene vil vel nok blive nedsat med henimod 30 kr. pr. t, og det er dejligt for dem, der altså får del i denne nedsættelse. Men for dem, der skal betale det, er det ikke slet så tiltalende.

Derfor spørger jeg den højtærede handelsminister: Er kullene nu også det rigtige sted at lægge skatten for at bringe kokspriserne ned? Jeg vil ikke tro, det er rigtigt. Denne